

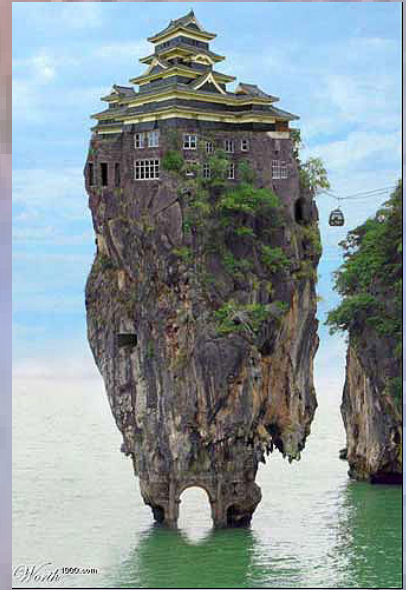
Tấm lòng Mẹ

Là con thuyền chở mộng trăm năm

Cư sĩ Liên Hoa

Chiều đã về trên đôi vai trĩu nặng, nợ của một đời người, của cuộc lữ bao năm. Có những cánh chim bạt ngàn vui chơi trong cõi đời, có chiếc thuyền đã ra khơi ngoài biển rộng mênh mông, có ai biết trong tâm là những ngút ngàn của tình người. Cái tình yêu thấm nhập vào tâm hồn khi đứa bé cất tiếng khóc chào đời, ôm ấp tình cha tình mẹ, thấm thấu trong từng tế bào nhân sinh.

Cái tình đó, chất liệu yêu thương đó mang vào đời, nhân lớn lên là tình yêu, mở rộng là tình người, tình yêu quê hương với lý tưởng, tình yêu phổ quát đến với tha nhân, muôn loài từ cỏ cây hoa lá, từ con vật sinh linh nhỏ bé đến sinh mạng hữu tình, đến tình yêu muốn khai mở trong tâm suối nguồn của tánh Phật, cho mình, cho người, để tiến bước thông dong trong các cõi mộng huyền. Tất cả bắt nguồn và khởi điểm từ tình yêu, công cha nghĩa mẹ.

*Mây khói lam chiều, sương thấm lạnh
Con thuyền chuyên chở mộng trăm năm
Nước từ khơi đây nguồn ân nặng
Từng cánh chim về, nặng cánh sao*

*Biển vẫn bao đời, soi bóng Mẹ
Núi cao vời vợi, tỏ dáng Cha
Mẹ ơi! Vẫn nhớ lời thơ cũ
Gánh nặng làm người, con vẫn mang....*

Ngày ... tháng ... năm